ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2020/503

z 3. apríla 2020,

ktorým sa mení rozhodnutie 2014/312/EÚ s cieľom rozšíriť výnimku pre oxid zinočnatý tak, aby sa mohol používať ako konzervačný stabilizátor, a zahrnúť do tejto výnimky jeho použitie ako „konzervačného prostriedku používaného počas skladovania výrobkov na ochranu výrobkov potláčaním mikrobiálnej kontaminácie“ a ako konzervačného prostriedku používaného v „tónovacích pastách“

[oznámené pod číslom C(2020) 1979]

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 z 25. novembra 2009 o environmentálnej značke EÚ ([1]), a najmä na jeho článok 8 ods. 2,

po porade s Výborom Európskej únie pre environmentálne označovanie,

keďže:

(1) V nariadení (ES) č. 66/2010 sa stanovuje, že environmentálna značka EÚ sa môže udeliť produktom, ktoré majú menší vplyv na životné prostredie počas ich celého životného cyklu. Osobitné kritériá udeľovania environmentálnej značky EÚ sa majú stanoviť pre každú skupinu produktov.

(2) Rozhodnutím Komisie 2014/312/EÚ ([2]) sa stanovujú kritériá a súvisiace požiadavky na posudzovanie a overovanie, pokiaľ ide o vnútorné a vonkajšie náterové farby a laky.

(3) Výnimka pre oxid zinočnatý (ZnO, CAS: 1314-13-2), ktorý je klasifikovaný na základe týchto nebezpečenstiev: H400, akútna vodná toxicita, kategória 1, a H410, chronická vodná toxicity, kategória 1, bola stanovená v odseku 1 písm. d) dodatku k rozhodnutiu 2014/312/EÚ pri použití vo funkcii stabilizátora v prípade kombinácií konzervačných prostriedkov na ochranu povrchov, ktoré si vyžadujú zinkium-pyrition (ZPT) alebo 1,2-benzizotiazol-3(2H)-ón (BIT) v maximálnej koncentrácii 0,05 %.

(4) BIT sa neschvaľuje na použitie ako konzervačný prostriedok na ochranu povrchov v súlade s prílohou k rozhodnutiu Komisie 2010/72/EÚ ([3]). Preto treba uvedený odsek 1 písm. d) zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.

(5) Niekoľko vnútroštátnych príslušných orgánov, ktoré sú zodpovedné za udeľovanie environmentálnej značky EÚ, navrhlo rozšírenie súčasnej výnimky pre oxid zinočnatý s cieľom umožniť, aby sa mohol používať ako konzervačný stabilizátor, a zahrnúť do tejto výnimky jeho použitie ako „konzervačného prostriedku používaného počas skladovania výrobkov na ochranu výrobkov potláčaním mikrobiálnej kontaminácie“ a jeho použitie ako konzervačného prostriedku používaného v „tónovacích pastách“.

([1]) Ú. v. EÚ L 27, 30.1.2010, s. 1.

([2]) Rozhodnutie Komisie 2014/312/EÚ z 28. mája 2014, ktorým sa ustanovujú ekologické kritériá udeľovania environmentálnej značky EÚ vnútorným a vonkajším náterovým farbám a lakom (Ú. v. EÚ L 164, 3.6.2014, s. 45).

([3]) Rozhodnutie Komisie 2010/72/EÚ z 8. februára 2010 o nezaradení niektorých látok do prílohy I, IA alebo IB k smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádzaní biocídnych výrobkov na trh (Ú. v. EÚ L 36, 9.2.2010, s. 36).

(6) V súlade so závermi kontroly vhodnosti environmentálnej značky EÚ (REFIT) z 30. júna 2017 útvary Komisie spolu s Výborom EÚ pre environmentálne označovanie posúdili relevantnosť tejto zmeny v záujme zaručenia náležitého využívania tohto označenia v prípade tejto skupiny produktov. Uskutočnili sa aj konzultácie so zainteresovanými stranami z verejného sektora.

(7) Na základe informácií od dodávateľov a výrobcov náterových farieb sa oxid zinočnatý používa na účely stabilizácie v náterových farbách a lakoch v kombinácii s týmito dvoma konzervačnými látkami: ZPT a BIT používanými na boj proti neželanému rastu mikroorganizmov v náterových farbách.

(8) V náterových farbách, v ktorých sa ZPT a BIT používajú ako konzervačné látky, má oxid zinočnatý funkciu stabilizátora. Oxid zinočnatý zabraňuje náchylnosti ZPT k tvorbe chelátov s iónmi iných kovov, zvyčajne železa a vápnika, a k vytváraniu farebných komplexov, ktoré spôsobujú nežiaducu zmenu sfarbenia náterovej farby. Oxid zinočnatý v kombináciách s BIT bráni jeho prechodu z vodnej fázy do organickej fázy náterových farieb (napr. spojiva), vďaka čomu sa zvyšuje jeho dostupnosť vo vodnej fáze, kde je riziko rastu mikroorganizmov vyššie. Bez prítomnosti oxidu zinočnatého by sa životnosť náterovej farby znížila na niekoľko týždňov, čím by sa znížila aj jej skladovateľnosť.

(9) V rozhodnutí 2014/312/EÚ sa už povoľuje používanie ZPT na tieto tri účely: ako konzervačný prostriedok používaný počas skladovania výrobkov na ochranu výrobkov potláčaním mikrobiálnej kontaminácie, ako konzervačný prostriedok pre tónovacie zariadenia a ako konzervačný prostriedok na ochranu povrchov, a to v maximálnej koncentrácii 0,05 %, pričom v prípade BIT sa v konečnom produkte pripravenom na použitie umožňuje používanie v koncentrácii 0,05 %. Preto je vhodné povoliť aj používanie oxidu zinočnatého vo funkcii stabilizátora v prípade tých istých použití.

(10) Očakáva sa, že ak sa oxid zinočnatý používa na stabilizáciu v prípade kombinácií konzervačných prostriedkov „používaných počas skladovania výrobkov na ochranu výrobkov potláčaním mikrobiálnej kontaminácie“ alebo konzervačných prostriedkov používaných v „tónovacích pastách“, vplyv na životné prostredie bude menší ako v prípadoch, keď sa používa v kombináciách konzervačných prostriedkov na ochranu povrchov (na ktoré sa už uplatňuje výnimka v rámci súčasných kritérií), keďže zvyčajná dávka ZPT v prípade použitia ako konzervačnej látky na ochranu povrchov pri vonkajších náterových farbách by bola približne desaťnásobne vyššia v porovnaní s potrebnou dávkou konzervačného prostriedku používaného počas skladovania výrobkov na ochranu výrobkov potláčaním mikrobiálnej kontaminácie v prípade vnútorných náterových farieb.

(11) V prípade alternatív v podobe iných kombinácií konzervačných látok, pri ktorých na účely stabilizácie nie je potrebný oxid zinočnatý, výrobcovia väčšinou využívajú MIT (2-metyl-2H-izotiazol-3-ón). V súlade s článkom 3 ods. 3 nariadenia Komisie (EÚ) 2018/1480 ([4]) sa však MIT od 1. mája 2020 klasifikuje okrem iného ako kožný senzibilizátor, kategória 1A (Skin Sens 1A) s kódom výstražného upozornenia H317 (Môže vyvolať alergickú kožnú reakciu). To znamená, že aj konečné produkty v podobe náterových farieb, v ktorých sa MIT bude používať v koncentrácii najmenej 15 ppm, budú zaradené do klasifikácie nebezpečnosti kožná senzibilizácia, kategória 1A s kódom výstražného upozornenia H317. Z aktuálneho vedeckého výskumu vyplýva, že ak sa MIT používa v nižších koncentráciách ako 15 ppm, ako konzervačná látka nie je účinný.

(12) ZPT, BIT alebo ich kombinácie sa považujú za iné prakticky realizovateľné možnosti nahradenia MIT, pri všetkých možných použitiach si však budú vyžadovať oxid zinočnatý.

(13) Preto nie je technicky možné nahradiť oxid zinočnatý.

(14) Z údajov poskytnutých zainteresovanými stranami vyplýva, že na dosiahnutie dostatočnej stabilizačnej výkonnosti je potrebné, aby koncentrácia oxidu zinočnatého predstavovala maximálne 0,030 % v prípade kombinácií konzervačných prostriedkov s obsahom ZPT používaných počas skladovania výrobkov na ochranu výrobkov potláčaním mikrobiálnej kontaminácie a konzervačných prostriedkov s obsahom ZPT používaných v tónovacích pastách, zatiaľ čo v kombináciách s BIT je potrebná koncentrácia oxidu zinočnatého v rozmedzí od 0,010 % do 0,040 %.

(15) Rozhodnutie 2014/312/EÚ by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.

(16) Opatrenia stanovené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom výboru zriadeného podľa článku 16 nariadenia (ES) č. 66/2010,

([4]) Nariadenie Komisie (EÚ) 2018/1480 zo 4. októbra 2018, ktorým sa na účely prispôsobenia technickému a vedeckému pokroku mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí a opravuje nariadenie Komisie (EÚ) 2017/776 (Ú. v. EÚ L 251, 5.10.2018, s. 1).

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Jediný článok

V dodatku k rozhodnutiu 2014/312/EÚ sa v oddiele 1 s názvom „1. Konzervačné prostriedky pridané k farbivám, spojivám a konečnému produktu“ písmeno d) (konzervačný stabilizátor) nahrádza takto:

Skupina látok	Rozsah obmedzenia a/alebo výnimky	Limitné hodnoty koncentrácií (ak sú k dispozícii)	Posudzovanie a overovanie
„d) Konzervačný stabilizátor	V prípade oxidu zinočnatého sa uplatňuje výnimka na použitie vo funkcii stabilizátora pre:		Overovanie: Vyhlásenie žiadateľa a jeho dodávateľov surovín.“
	kombinácie konzervačných prostriedkov používaných počas skladovania výrobkov na ochranu výrobkov potláčaním mikrobiálnej kontaminácie a konzervačných prostriedkov používaných v tónovacích pastách, pri ktorých je potrebné použitie zinkium-pyritiónu (ZPT) alebo 1,2-benzizotiazol-3(2H)-ónu (BIT).	0,030 %	
	kombinácie konzervačných látok používaných počas skladovania výrobkov na ochranu výrobkov potláčaním mikrobiálnej kontaminácie a konzervačných látok používaných v tónovacích pastách, pri ktorých je potrebné použitie 1,2-benzoizotiazol-3(2H)-ónu (BIT).	0,040 %	
	kombinácie konzervačných prostriedkov na ochranu povrchov, pri ktorých je potrebné použitie zinkium-pyritiónu.	0,050 %	

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Bruseli 3. apríla 2020

Za Komisiu
Virginijus SINKEVIČIUS
člen Komisie